

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobkyně: **A. S.**

zastoupená R. M.,

proti

žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR**

sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 5. 3. 2018, č. j. MPSV-2018/45586-923, sp. zn. SZ/MPSV-2016/193698-923, o příspěvku na péči,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 5. 3. 2018, č. j. MPSV-2018/45586-923, sp. zn. SZ/MPSV-2016/193698-923 žalovaný změnil, jakožto odvolací orgán, rozhodnutí Úřadu práce České republiky, krajské pobočky v Ostravě ze dne 18. 8. 2016, č. j. 22749/2016/CTE, kterým byl zamítnut návrh žalobkyně na změnu výše přiznaného příspěvku na péči a rozhodnuto poskytovat žalobkyni tento příspěvek v původní výši 800 Kč měsíčně. Žalovaný toto rozhodnutí změnil tak, že žalobkyni bude nadále poskytován příspěvek na péči v původní výši 800 Kč od dubna 2016, že žalobkyni náleží tento příspěvek ode dne 1. 8. 2016 ve výši 880 Kč měsíčně, a že ode dne 1. 1. 2017 se tento příspěvek na péči zvyšuje z 880 Kč na 8 800 Kč.
2. Žalobkyně podala proti uvedenému rozhodnutí včasnou žalobu, ve které namítala, že má za to, že jí měl být dle její zdravotního stavu přiznán příspěvek na péči ve vyšším stupni. Napadené rozhodnutí považuje za nesprávné v tom, že dle posudku příslušné posudkové komise nesplnila podmínky pro přiznání příspěvku na péči ve II., III. a IV. stupni. Tento závěr učinila posudková komise, aniž by podrobněji zkoumala její zdravotní stav. V posudkovém hodnocení nebyly zohledněny zdravotnické dokumentace a výsledek sociálního šetření; posudková komise v odůvodnění svého posudkového hodnocení dokonce v určitých věcech lhala. Podle žalobkyně rozhodnutí žalovaného nemá oporu v provedeném místním šetření a nemá oporu ani v rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 8. 8. 2017. Žalobkyně nezvládá, respektive zvládá pouze s dopomocí a pod stálým dohledem tyto základní životní potřeby: mobilita, orientace, stravování, oblékání a obouvání, tělesná hygiena, výkon fyziologické potřeby, péče o zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost. Celkem tedy nezvládá devět základních životních potřeb a dovolává se toho, aby správní soud v její věci rozhodl objektivně a spravedlivě. Protože rozhodnutí žalovaného bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu, domáhá se jeho zrušení a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.
3. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Ve svém písemném vyjádření k podané žalobě ze dne 14. 8. 2018 poukázal zejména na závěry posudků posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR ze dne 14. 12. 2017 a ze dne 16. 2. 2018. Podle posudku ze dne 14. 12. 2017 se žalobkyně považuje za osobu starší 18 let věku závislou na pomoci jiné fyzické osoby v stupni I. (lehká závislost) podle ust. § 8 odst. 2 písm. a) zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů. Ode dne 10. 1. 2017 jde u žalobkyně o osobu starší 18 let, která se podle ust. § 8 odst. 2 písm. c) téhož zákona považuje za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni III. (těžká závislost).
4. Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 3. 2018, č. j. MPSV-2018/45586-923, sp. zn. SZ/MPSV-2016/193698-923, připojeného správního spisu žalovaného téže spisové značky, správního spisu správního orgánu I. stupně sp. zn. UP/19728/2014/SS a připojeného spisu Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 18 Ad 17/2017 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobkyně vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního

(dále jen s.ř.s.), jakož i ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době vydání rozhodnutí žalovaného (§ 75 s.ř.s.).

5. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících ze správního spisu správního orgánu I. stupně vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobkyni byl přiznán rozhodnutím Úřadu práce ČR, krajská pobočka v Ostravě ze dne 30. 6. 2014 příspěvek na péči ve výši 800 Kč od března 2014. Dne 26. 2. 2015 podala žalobkyně návrh na změnu výše přiznaného příspěvku na péči a o tomto návrhu rozhodl Úřad práce ČR, krajská pobočka v Ostravě rozhodnutím ze dne 11. 8. 2015 tak, že tento návrh zamítl a že příspěvek na péči bude žalobkyni poskytován v původní výši 800 Kč měsíčně. Další návrh na změnu výše přiznaného příspěvku na péči podala žalobkyně prostřednictvím svého zmocněnce dne 21. 4. 2016 (žádost byla správnímu orgánu I. stupně doručena dne 25. 4. 2016). Dne 24. 5. 2016 bylo provedeno správním orgánem I. stupně sociální šetření. Ze záznamu o tomto sociálním šetření krajský soud zjistil mimo jiné, že co se týká základní životní potřeby stravování, tak žalobkyně je schopna si přemístit věci po stole, je schopna si namazat pečivo, nakrájet si jídlo na sousta, maso musí nakrájet pečující osoba, najíst se lžící a vidličkou, pije z menší skleničky (0,2 l), pití si však nenalije a neudrží. K základní životní potřebě oblékání a obouvání je v záznamu uvedeno, že je žalobkyně schopna vhodného výběru oblečení a správného vrstvení, obléká se vsedě a potřebuje větší časový prostor, pokud potřebuje pomoc, pomáhá při oblékání manžel. Na doma volí oblečení jednoduché na oblékání a to noční košili nebo nějakou domácí zástěru. Ven nevychází a není tedy potřeba oblékat další svršky. Co se týče základní životní potřeby orientace, je v záznamu uvedeno, že má žalobkyně špatný sluch a zhoršuje se jí i zrak, musí užívat brýle. Zhoršuje se jí paměť, orientovaná je přiměřeně svému věku. K základní životní potřebě osobní aktivity se v záznamu uvádí, že osobní záležitosti a placení potřebného vyřizuje manžel žalobkyně, lékaře navštěvuje, ale léky jí vyzvedává vnučka. Vnuk ji na základě plné moci zastupuje ve správním řízení. Žalobkyně není mimo rodinu nikým kontaktována. Den tráví v posteli, je hodně unavená, podřimuje. V televizi ráda sleduje pohádky, soutěžní pořady, dokumenty i seriály. Čte už jen krátce kvůli špatnému zraku a brzy unaveným očím, chvilkově luští osmisměrky s velkými písmeny. Dne 25. 7. 2016 byl podán posudek lékaře OSSZ Karviná, ze kterého krajský soud zjistil, že u žalobkyně se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav způsobený generalizovanou aterosklerózou s omezenou mobilitou, instabilitou a počínající demencí. Podle tohoto posudku žalobkyně nezvládá 4 základní životní potřeby a to mobilitu, tělesnou hygienu, péči o zdraví a péči o domácnost. Na základě tohoto posudku vydal Úřad práce ČR, krajská pobočka v Ostravě dne 18. 8. 2016 rozhodnutí, kterým návrh na změnu výše přiznaného příspěvku na péči žalobkyni zamítl a rozhodl, že příspěvek na péči bude poskytován v původní výši 800 Kč měsíčně. Proti tomuto rozhodnutí žalobkyně podala odvolání prostřednictvím svého zmocněnce, o němž rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne 16. 2. 2017 tak, že odvolání žalobkyně zamítl a potvrdil rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Žalovaný tehdy vycházel z posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky (dále jen „PK MPSV ČR“) ze dne 2. 2. 2017, v němž je uvedena použitá zdravotní dokumentace žalobkyně od praktické lékařky MUDr. Y. R., posudkový spis žalobkyně vedený u OSSZ Karviná, doložené lékařské nálezy a záznam ze sociálního šetření ze dne 24. 5. 2016. V diagnostickém souhrnu onemocnění žalobkyně posudková komise uvedla, že se u ní jedná o povšechnou aterosklerózu, ICHS chronika, NYHA II, hypertenzní chorobu na terapii, stav po spirální zlomenině pravé holenní kosti ve střední třetině, stav po

hřebování, stav po zlomenině kotníku pravé nohy a oboustrannou gonartrózu. K odvolacím námitkám žalobkyně posudková komise ve svém posudkovém hodnocení uvedla, že základní životní potřeby mobilitu, tělesné hygieny, péče o zdraví a péče o domácnost hodnotí jako žalobkyní nezvládané, tedy ve shodě s posudkem posudkového lékaře OSSZ v Karvině. K dalším namítaným nezvládaným základním životním potřebám uvedla posudková komise následující:

- orientace – „je sdělena časová desorientace, občasné stavy zmatenosti v rámci povšechné aterosklerózy. Není doložen psychiatrickým, psychologickým či jiným odborným vyšetřením, tj. psychog. testací – patřičný kognitivní deficit, který by zakládal existenci trvalé desorientace v rámci praktické či úplné hluchoty, nevidomosti, středně těžké či těžké mentální retardace či demence. Nejsou dokumentována jiná těžká psychická postižení, která působí narušení duševních kompetencí s prokazatelnými dlouhodobými trvalými těžkými poruchami orientace, tzn. stavy se sociální desintegrací s neuvědoměním z určité reality apod.“

- stravování – „pokud je v odvolání sděleno, že žadatelka není schopna si jídlo uvařit, donést – přemístit po stole je ho schopna (tato situace se však připouští a nezohledňuje). Jídlo lze přenést i na chodítko s tácem nebo servírovacím stolku či případně na invalidním vozíku s tácem. Posuzovaná se sama nají, napije. Nalítí pití lze určitě realizovat po menších sklenicích.“

- oblékání a obouvání – „v odvolání sděleno, že posuzovaná není schopna si obléci spodní části oblečení a obuv, k tomu lze říci, že toto lze realizovat vsedě s využitím různých facilitačních pomůcek ev. použít suché zipy, vhodnou nazouvací zdravotní obuv atd.“

- osobní aktivity – „nelze v daném případě posuzované konstatovat absenci sociálně vztahového zájmového rámce, stýká se s rodinou, v rámci tohoto odstavce v sociálním šetření sděleno, že si nenakoupí, neuvaří – provádí rodina – bylo zohledněno, posuzovaná si jen umyje drobné nádobí, nevydrží dlouho stát, u činnosti sedět, sleduje TV – ovladač zvládne, v TV ráda sleduje pohádky, dále soutěžní pořady, dokumenty i seriály, čte jen krátce z novin i časopisů, luští osmisměrky s velkými písmeny. Lze konstatovat, věkově přiměřené osobní aktivity, rozhodně ne jejich absenci. Vzhledem k chybění závažné kognitivní poruchy typu střední – těžké demence není nutnost dennodenního vyřizování osobních záležitostí.“

6. Na základě posudku PK MPSV ČR ze dne 2. 2. 2017 vydal žalovaný dne 16. 2. 2017 rozhodnutí č. j. MPSV-2017/38692-923, sp. zn. SZ/MPSV-2016/193698-923, kterým zamítl odvolání žalobkyně proti shora uvedenému rozhodnutí Úřadu práce, krajské pobočky v Ostravě ze dne 18. 8. 2016, č. j. 22749/2016/CTE. K podané žalobě žalobkyně Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 8. 8. 2017, č. j. 18 Ad 17/2017-34 rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Žalobkyně tehdy v žalobě namítala, že kromě uznaných nezvládaných základních životních potřeb nezvládá, respektive zvládá pouze s dopomocí další základní životní potřeby, a to orientace, stravování, oblékání a obouvání a osobní aktivity. Krajský soud v odůvodnění citovaného rozsudku uvedl, že jako důvodnou žalobní námitku shledal otázku zvládání či nezvládání základní životní potřeby stravování a osobní aktivity, neboť v této části hodnotil posudek posudkové komise MPSV ČR jako neúplný a nepřesvědčivý. V části, kterou bylo namítáno nezvládání základní životní potřeby orientace a oblékání a obouvání, hodnotil krajský soud žalobu jako nedůvodnou. Zavázal proto žalovaného, aby si vyžádal od posudkové komise doplňující

posudek, kterým bude přesvědčivě a úplně zdůvodněno zvládání či nezvládání základních životních potřeb stravování a osobní aktivity.

7. Jak bylo dále zjištěno z obsahu správního spisu žalovaného, vyžádal si další posudek PK MPSV ČR. Před jeho vypracováním si posudková komise vyžádala další sociální šetření, které bylo provedeno dne 24. 10. 2017. V záznamu o tomto sociálním šetření se co do zvládání základních životních potřeb žalobkyně (kromě základních životních potřeb posudkově uznaných jako nezvládaných již v předchozích posudcích OSSZ ze dne 25. 7. 2016 a PK MPSV ČR ze dne 2. 2. 2017) uvádí, že co do základní životní potřeby orientace rozezná žalobkyně den a noc, časově si nepamatuje, vzpomíná na to, co bylo dříve, pozná osoby v rodině, ale nepamatuje si jména. Na otázku, jak se jmenuje a kolik má let, odpověděla správně, na otázku, jak se dnes má, odpověděla, že dobře, že tu má vnuky. Venku poznává, že je změna, že je venku a není doma. Co do zvládání základní životní potřeby komunikace, žalobkyně odpovídá na kladené otázky adekvátně. Je schopna ústní komunikace, ale písemně nikoliv. Neovládá mobilní telefon. V rámci komunikace je spíše pasivní, při hovoru je nutno se na ni dívat, otázku několikrát opakovat z důvodu nedoslýchavosti, běžný hovor nevnímá a nerozumí řeči. Co do stravování neudrží skleničku ani hrníček, pečující osoba při pití jí to přidržuje, nenalije si nápoj. Při jídle má stravu naporcovanou na talíři, nají se lžící a nic si nepřenes. Dokáže sdělit, že má hlad nebo žízeň, potraviny rozezná, avšak nic si neotevře. Není schopna se obléci či svléci, předtím si oblékla horní část oblečení, ale spodní nikoliv. Rozezná oblečení dle počasí, ale nenachystá si ho. Co se týče základní životní potřeby výkon fyziologické potřeby, žalobkyně si zajde na WC v doprovodu druhé osoby, využívá madla, vyžaduje pomoc při svlékání či oblékání, každou noc používá pomůcky při inkontinenci, které vyměňuje pečující osoba. Ohledně základní životní potřeby osobní aktivity se v záznamu o provedeném sociálním šetření uvádí, že veškeré osobní záležitosti vyřizuje zmocněnec - její vnuk. V průběhu dne převážně spí, sleduje televizi a stýká se pouze s rodinou. Pečující osoba dochází pro léky a manžel přebírá její důchod. Je schopna se podepsat, při podpisu bylo vidět třes ruky, používá brýle. V závěru záznamu o sociálním šetření se uvádí, že pečující osoba ke zdravotnímu stavu žalobkyně sdělila, že v průběhu jednoho roku se tento dosti změnil, kdy došlo ke zhoršení komunikace, pohyblivosti, dnes již neudrží sklenici, každou noc používá pomůcky při inkontinenci, které vyměňuje pečující osoba. Z důvodu slabší a nefunkční pravé horní končetiny si nic neudělá levou horní končetinou, neboť ji nepoužívá, má třes obou horních končetin. Celkově slabé jsou i dolní končetiny, kdy neudrží stabilitu a je nutná pomoc druhé fyzické osoby.
8. Dne 14. 12. 2017 vypracovala posudková komise MPSV ČR v Ostravě další posudek vycházející z posudkového spisu žalobkyně vedeného u OSSZ v Karviné, zdravotní dokumentace žalobkyně vedené praktickým ošetřujícím lékařem MUDr. Y. R. a jejího nálezu ze dne 23. 6. 2016, sociálních šetření ze dne 24. 5. 2016 a 24. 10. 2017, z nálezů praktické lékařky MUDr. Y. R., propouštěcí zprávy Nemocnice Český Těšín, oddělení následné péče s rehabilitačním zaměřením od 16. 9. 2013 do 5. 12. 2013, Nemocnice Třinec, chirurgie I. 11. 1. 2015 - 21. 1. 2015, lékařské zprávy MUDr. T. D. ze dne 24. 6. 2014 a biochemie ze dne 25. 2. 2016. V diagnostickém souhrnu zdravotních postižení žalobkyně posudková komise uvedla ischemickou chorobu srdeční, hypertenzi, oběhovou kompenzaci dle MYHA II, stav po zlomenině obou kotníků pravé dolní končetiny s osteosyntézou 8/2013, stav po spirální zlomenině pravé kosti holenní v lednu 2015

s osteosyntézou hřebem, artrózu kolenních kloubů, nedoslýchavost a počínající dementní syndrom. V posudku se uvádí dále informace z lékařských zpráv praktické lékařky žalobkyně a výsledky obou shora uvedených sociálních šetření. Z uvedeného učinila posudková komise závěr, že od data podání žádosti o změnu výše příspěvku na péči žalobkyně v době od 25. 4. 2016 do 9. 1. 2017 nezvládala celkem čtyři základní životní potřeby mobility, tělesné hygieny, péče o zdraví a péče o domácnost. V tomto období se u ní jednalo o závislost na péči jiné fyzické osoby ve stupni I. (lehká závislost). Od doby podání žádosti 25. 4. 2016 k podstatné změně ve zdravotním stavu a soběstačnosti nedošlo. V dalším průběhu však docházelo dle sdělení rodiny a vyjádření praktické lékařky ze dne 10. 1. 2017 ke zhoršení soběstačnosti a tento stav byl prokázán sociálním šetřením provedeným dne 24. 10. 2017. Podle zprávy lékařky MUDr. R. ze dne 10. 1. 2017, která byla doručena PK MPSV ČR před jednáním dne 2. 2. 2017, se zdravotní stav od června 2016 pozvolna zhoršoval, žalobkyně je prakticky imobilní pro gradující bolesti kloubů, nejistotu při chůzi a chronické závratě. Sama nezajde ani na WC a je plně odkázána na péči jiné osoby v nákupech, vaření, praní aj. Vyžaduje také pomoc při péči o vlastní osobu při mytí, oblékání a výměně inkontinenčních pomůcek. Na základě výše uvedeného učinila posudková komise jiný závěr než ve svém posudku ze dne 2. 2. 2017 s tím, že se u žalobkyně ode dne 10. 1. 2017, kdy byl zdravotní stav objektivizován praktickou lékařkou, jednalo o závislost na péči jiné fyzické osoby ve stupni III. (těžká závislost), neboť od uvedeného data nezvládá základní životní potřeby: mobilita, komunikace, stravování, oblékání a obouvání, tělesná hygiena, výkon fyziologické potřeby, péče o zdraví a péče o domácnost.

9. Na žádost žalovaného podala posudková komise MPSV ČR v Ostravě doplňující posudek ze dne 16. 2. 2018, ve kterém se blíže vyjádřila ke zvládání základních životních potřeb žalobkyně a to stravování a osobní aktivity, které krajský soud ve shora citovaném rozsudku považoval jako hodnocené neúplně a nepřesvědčivě v posudku posudkové komise ze dne 2. 2. 2017. Konkrétně k základní životní potřebě stravování posudková komise uvedla, že podle sociálního šetření ze dne 24. 5. 2016 byla v té době žalobkyně schopna manipulace s nádobím a vodou a nebyl fyzický důvod k tomu, aby si do nádoby sama nenalila nápoj a nenapila se. Skutečnost, že podle sdělení jejího zástupce pila z menší skleničky 0,2 l, není posudkově významná, neboť je obvyklé, že postižená osoba přizpůsobí své potřeby schopnostem. Protože nebylo prokázáno postižení funkce rukou (porucha těžká nebo úplná) a nebyla zjištěna porucha úchopové schopnosti, nebyl důvod, aby si žalobkyně sama nepřemístila stravu na talíř a nenakrájela včetně masa. Nelze akceptovat námitku zástupce žalobkyně vznesenou při jednání posudkové komise, že vzhledem k potřebě dvou francouzských holí si žalobkyně nemohla jídlo nachystat a nakrájat. Co se týče základní životní potřeby osobní aktivity, uvedla posudková komise, že do ledna 2017 byla žalobkyně plně orientována, schopna komunikace, luštila osmisměrky s velkými písmeny a nebyla shledána duševní porucha, tak jak je uváděno v záznamu o sociálním šetření ze dne 24. 5. 2016. Od 10. 1. 2017 podle sociálního šetření ze dne 24. 10. 2017 již nebyla schopna písemné komunikace a nezvládala mobilní telefon, k čemuž posudková komise poznamenala, že nezvládání mobilu by samo o sobě v jejím věku nestačilo pro nezvládání komunikace. Při tomto sociálním šetření byla jinak žalobkyně orientovaná a rozuměla hlasité řeči. Byla orientována místem a osobou; časem nepřesně, což ovšem samo o sobě nelze zohlednit, neboť to po ní nikdo v běžném životě již nepožaduje. Posudková komise dále uvedla, že to není důvodem, aby si žalobkyně své

záležitosti nebyla schopna osobně vyřídit, pokud bude k lékaři či na úřad přivezena při nezvládnání základní životní potřeby mobility případně i na invalidním vozíku. Žalobkyně není duševně postižená, nevidomá ani neslyšící, nebylo u ní prokázáno duševní postižení, pro které by nebyla schopna vnímat a porozumět jednání např. u lékaře či jednoduchému jednání na úřadu. Navíc jednání na úřadech není každodenním úkonem, přičemž ze zákona č. 108/2006 Sb. vyplývá, že pomoc, dohled nebo péče při zvládnání základní životní potřeby musí být každodenní. Základní životní potřeba osobní aktivity je hodnocena s ohledem na věk a prostředí a za posudkově významné se považují jen obvyklé aktivity v porovnání s běžnou populací téhož věku.

10. Podle ust. § 8 odst. 2 zákona č. 108/2006 Sb., ve znění zákona č. 366/2011 Sb. (po 31. 12. 2011) *osoba starší 18 let věku se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve*

a) stupni I (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby,

b) stupni II (středně těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat pět nebo šest základních životních potřeb,

c) stupni III (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat sedm nebo osm základních životních potřeb,

d) stupni IV (úplná závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat devět nebo deset základních životních potřeb, a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby.

11. Podle ust. § 9 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb., ve znění k 1. 1. 2012 při posuzování stupně závislosti se hodnotí schopnost zvládat tyto základní životní potřeby:

- a) mobilita,
- b) orientace,
- c) komunikace,
- d) stravování,
- e) oblékání a obouvání,
- f) tělesná hygiena,
- g) výkon fyziologické potřeby,
- h) péče o zdraví,
- i) osobní aktivity,
- j) péče o domácnost.

12. Podle § 9 odst. 4 zákona č. 108/2006 Sb. při hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby se hodnotí funkční dopad dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na schopnost zvládat základní životní potřeby; přitom se nepřihlíží k pomoci, dohledu nebo péči, která nevyplývá z funkčního dopadu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
13. Podle ust. § 9 odst. 5 zákona č. 108/2006 Sb. pro uznání závislosti v příslušné základní životní potřebě musí existovat příčinná souvislost mezi poruchou funkčních schopností z důvodu nepříznivého zdravotního stavu a pozbytím schopnosti zvládat základní životní potřebu v přijatelném standardu. Funkční schopnosti se hodnotí s využíváním zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využíváním běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení v domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku.
14. Podle přílohy č. 1 k vyhlášce č. 505/2006 Sb., v platném znění, se za schopnost zvládání základní životní potřeby b) orientace považuje stav, kdy osoba je schopna:
 1. poznávat a rozeznávat zrakem a sluchem,
 2. mít přiměřené duševní kompetence,
 3. orientovat se osobou, časem a místem,
 4. orientovat se v přirozeném sociálním prostředí,
 5. orientovat se v obvyklých situacích a přiměřeně v nich reagovat.
15. Za schopnost zvládání základní životní potřeby i) osobní aktivity se považuje stav, kdy osoba je schopna vstupovat do vztahů s jinými osobami, stanovit si a dodržet denní program, vykonávat aktivity obvyklé věku a prostředí jako např. vydělávání, zaměstnání, volnočasové aktivity, vyřizovat své záležitosti.
16. Ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí 5. 3. 2018 měl žalovaný posudkem posudkové komise MPSV ČR ze dne 14. 12. 2017 i doplňujícím posudkem ze dne 16. 2. 2018 při svém rozhodování najisto postaveno, že ode dne 25. 4. 2016 (tedy ode dne podání žádosti žalobkyně o změnu výše příspěvku na péči) do 9. 1. 2017 šlo u žalobkyně o osobu starší 18 let věku, která se podle ust. § 8 odst. 2 písm. a) zákona č. 108/2006 Sb., ve znění zákona č. 366/2011 Sb., považovala za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I (lehká závislost). V tomto období žalobkyně nezvládala čtyři základní životní potřeby a to mobilitu, tělesnou hygienu, péči o zdraví a péči o domácnost. Tyto čtyři základní životní potřeby byly jako nezvládané uznány rovněž posudkem posudkového lékaře OSSZ v Karvině ze dne 25. 7. 2016 a také posudkem PK MPSV ČR ze dne 2. 2. 2017. Ode dne 10. 1. 2017 se žalobkyně považuje podle téhož posudku PK MPSV ČR ze dne 14. 12. 2017 za osobu závislou podle ust. § 8 odst. 2 písm. c) citovaného zákona na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni III (těžká závislost). Datum uznání tohoto stupně závislosti bylo v posudku logicky a řádně odůvodněno zejména vyjádřením praktické lékařky žalobkyně ze dne 10. 1. 2017 svědčící o praktické imobilitě, nejistotě při chůzi, chronických závratích, o tom, že žalobkyně nedojde ani na WC a že je plně odkázána na péči jiné osoby v nákupech, vaření, praní aj.; taktéž vyžaduje pomoc o vlastní osobu. Tento závěr také

prokazuje sociální šetření provedené dne 24. 10. 2017. Podle uvedeného posudku PK MPSV ČR žalobkyně od tohoto data nezvládá základní životní potřeby: mobilita, komunikace, stravování, oblékání a obouvání, tělesná hygiena, výkon fyziologické potřeby, péče o zdraví a péče o domácnost. Všechny těchto osm nezvládaných základních životních potřeb krajský soud blíže nerozvádí a nehodnotí, neboť, byť jsou jako nezvládané v žalobě uvedeny, byly v průběhu řízení posudkem PK MPSV ČR jako nezvládané uznány, k čemuž žalovaný při svém rozhodnutí také přihlédl. Nad rámec těchto životních potřeb jako nezvládaných žalobkyně v žalobě považovala za nezvládané základní životní potřeby orientace a osobní aktivity. Co se týče základní životní potřeby orientace, nebylo její zvládnutí žalobkyní uznáno již v posudku posudkové komise ze dne 2. 2. 2017 a krajským soudem v rozsudku ze dne 8. 8. 2017 bylo uvedeno, že žalobní námitka týkající se jejího nezvládnutí byla hodnocena jako nedůvodná. Dle názoru krajského soudu se posudková komise ve svém posudku ze dne 14. 12. 2017 řádně vypořádala s hodnocením, proč tuto základní životní potřebu považuje u žalobkyně jako zvládanou. Stejně tak řádně odůvodnila i zvládnutí základní životní potřeby osobní aktivity, k čemuž se detailně vyjádřila i v doplňujícím posudku ze dne 16. 2. 2018. Krajský soud proto nemůže souhlasit s žalobním tvrzením, že žalobkyni měl být přiznán příspěvek na péči ve vyšším stupni závislosti na pomoci jiné fyzické osoby. Nemůže také souhlasit s námitkou, že posudková komise provedla hodnocení stupně závislosti na pomoci jiné fyzické osoby, aniž by podrobněji zkoumala zdravotní stav žalobkyně. Posudková komise v posudku ze dne 14. 12. 2017 uvedla jednotlivé podklady, které měla k dispozici od praktického ošetřujícího lékaře žalobkyně a dalších odborných lékařů včetně posudkové spisu žalobkyně. Za stěžejní, jak vyplývá z tohoto posudku, považovala lékařské zprávy ošetřujícího praktického lékaře žalobkyně od roku 2013 do roku 2017, které dokumentují pozvolné zhoršování jejího zdravotního stavu vedoucího až ke zhoršení soběstačnosti, které bylo dokumentováno v lékařské zprávě ze dne 10. 1. 2017. Nutno k tomu poznamenat, že žaloba nepoukázala na jedinou konkrétní lékařskou zprávu, která by byla posudkovou komisí opomenuta a tím i nezhodnocena. Krajský soud proto nemůže souhlasit s tvrzením žalobkyně, že při posudkovém hodnocení nebyla vyhodnocena zdravotní dokumentace či že nebylo přihlédnuto k provedenému šetření. Zcela nesrozumitelnou a nepřezkoumatelnou žalobní námitkou bylo, že rozhodnutí žalovaného nemá oporu v rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 8. 8. 2017, tento rozsudek totiž vytýkal neúplnost a nepřesvědčivost posudku posudkové komise ze dne 2. 2. 2017, pokud šlo o neuznání základních životních potřeb stravování a osobní aktivity jako žalobkyní nezvládaných. Jak již bylo uvedeno shora, toto pochybení bylo napraveno posudkem posudkové komise ze dne 16. 2. 2018.

17. Krajský soud po zhodnocení předložených důkazů dospěl k závěru, že žaloba není důvodná a proto ji podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl, přičemž v této právní věci rozhodl bez jednání se souhlasem účastníků řízení podle ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.
18. O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud v souladu s ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť žalobkyně ve věci úspěch neměla a žalovaný právo na náhradu nákladů řízení nemá ze zákona (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 2. říjen 2018

JUDr. Petr Indráček
samosoudce